

[Lawaetz]

princippet går vi egentlig ind for, at brancherne selv må klare sådanne ting under overenskomstforhandlingerne, men jeg vil godt gentage, at jeg her finder, at det er lavet på en sådan måde, at man virkelig skaber en forskelsbehandling af folk, og det sidste synes jeg nok er forkert. Det vil vi godt være med til at se på.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Vi står her med et lovforslag, som egentlig ikke burde have ret mange ord med på vejen, og jeg vil da helt tilslutte mig ministerens ord, og så vil jeg videre henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen i januar af det identiske lovforslag. Genfremsættelsen af lovforslaget, inden det tidligere er færdigbehandlet, synes mig lidt besynderlig, og den ensidige påstand i bemærkningerne om, at det kun er den ene af arbejdsmarkedets parter, der bliver ramt, synes efter min opfattelse at være en underlig bemærkning. Om det skal opfattes som en slags politisk propaganda, kan jeg ikke rigtig finde ud af. Lad mig derfor kun gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, at den socialdemokratiske politiske ordfører, hr. Camrø, engang ganske kort før regeringsskiftet har sagt, at alle, både lønmodtagere og arbejdsgivere, havde snabelen for langt nede i statskassen. Regeringen har åbenbart ment, at der var noget om det, siden man fremsatte forslaget. Men det var nu nok ikke derfor. Det var nok, fordi landets økonomiske situation var sådan, at man ikke kunne blive ved med at bære det, og derfor ændrede regeringen vejrligsbestemmelserne, således at arbejdsmarkedsparterne selv måtte ordne disse problemer. At de ikke har kunnet opnå noget resultat, er beklageligt, men det må være et spørgsmål, der må ordnes ad den vej, og vi må derfor afvise forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre siger nej til det foreliggende forslag, om end vi erkender, at der er problemer med forskelsbehandling på dette område, men vi mener fortsat ikke, det er noget, der vedrører dagpengelovgivningen. Vi mener, at vejrligsbestemmelserne bør ind i overenskomsterne, og det gælder både vejrligsbestemmelserne og materialeangel og alt muligt andet. Vi synes, at der har udviklet

sig en usædvanlig uigennemskuelig, lad os kalde det praksis på området. Ingen af de modeller, der er, er særlig gode, og vi synes, det ville være meget ønskværdigt, hvis man kunne finde en model, hvor arbejdsgivere og arbejdstagere havde andet fælles end at vælte de flest mulige udgifter over på det statslige system, sådan som vi så det med de oprindelige vejrligsbestemmelser. Men som sagt: vi siger nej til lovforslaget, men mener egentlig, at der er behov for i det lange løb at arbejde nærmere med disse spørgsmål.

Steffensen (KrF):

Det er jo rigtigt, at der er to omtrent identiske forslag i arbejdsmarkedsudvalget. Det er også rigtigt, som ministeren gjorde opmærksom på, at når regeringen tog fat på spørgsmålet, var det for det første for at nedbringe statens udgifter, men også for at hindre en utilsigtet anvendelse af systemet.

Kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at vejrligsproblematikken bør være et overenskomstanliggende. Ministeren sagde, at hun var bekendt med, at det også var indgået i forhandlingerne om overenskomsterne. Det vil jeg ikke betvivle, men jeg vil dog sige, at jeg tror, at det er en ny situation, som man ikke har været klar over – hvis man kan bruge det udtryk – på arbejdsmarkedet. Man må tage til efterretning, at sådan er det. Derfor vil kristeligt folkeparti afvise lovforslaget og sige, at vi må ind i en situation, hvor arbejdsmarkedets parter selv løser dette problem.

Svend Auken (S):

Man skal jo høre på meget. Man skal høre på, at såvel arbejdsministeren og, så vidt som jeg kunne bedømme det, også et flertal af ordførerne heroppefra sagde, at dette spørgsmål skulle løses ved overenskomstforhandlingerne. Hvorfor har man så ikke gjort noget ved det? Man har da grebet ind over for dyrtidsreguleringen, man har grebet ind over for taktreguleringen. Her var et punkt, hvor indgrebet ikke bare var ensidigt, men også kunne vende brodden mod arbejdsgiverne. Hvorfor gjorde man så ingenting? Hvorfor foretog man ingenting? Hvorfor var der ikke et flertal i folketinget, der ville gøre noget ved dette spørgsmål?